

af Aaret. Paa Grundlag deraf foregaar Ligningen i de første Maaneder af Aaret, saaledes at Tilvebringelse af det Grundlag, om hvilket der her er Tale, omtrent er tilendebragt om Foraaret i April. Naar nu altsaa en Statsligning skal foregaa i Begyndelsen af et Aar, er den sidste kommunale Ligning, der kan benyttes, en, som ligger omtrent et helt Aar tilbage i Tiden, men det vil betyde, at der ikke kan blive optaget Skatteydere, som i Løbet af det Aar, der ligger umiddelbart forud, efter den kommunale Ligning, men forud for Statsligningen, have opnaaet en Indtægt, som vilde gøre dem kvalificerede til at optages. Nogle kunne tages med, nemlig de, som ere tilflyttede Kommunen, men de, som af andre Grunde burde være skattepligtige, blive ikke optagne efter Statsindkomstskatteforslaget. Det er noget, som jeg kan tænke mig, at den højtærede Regering har været fuldkommen klar over, den har saa sagt: Vi kunne ikke gøre det anderledes, vi maa nøjes med det Grundlag, vi have, men jeg er dog ikke ganske sikker paa, at man ikke har ladet sig nøje med temmelig skematisk at afskrive Bestemmelsen fra den sidste Indkomstsattelov, nemlig Loven af 1870. Det lader jeg nu være, som det er, men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at hvis Landstingets §§ 4 og 5 blive staaende, og hvis som Følge deraf Kommunen gaar over til at anvende Statsskatteligning ved sin kommunale Ligning, vil der fremtidig ikke længere være nogen ny kommunal Ligning, der kan bruges som Grundlag for Statsligning, det vil sige — jeg forudsætter det lykkelige Tilfælde, at Lovene gik igennem i denne Samling — at saa vil den sidste kommunale Ligning, som overhovedet kunde benyttes, være Ligningen af 1899, og der vilde overhovedet fra dette Tidspunkt ikke mere kunne komme ny Skatteydere ved Statsindkomstskatten og for øvrigt heller ikke ved de kommunale Skatter. Dette Resultat er uholdbart, og dette i Forbindelse med andre lignende Vanskeligheder have ledet til, at jeg, uagtet jeg staar som et enkelt, nyt og lidet indflydelsesrigt Medlem her i Tinget, tillader mig i den sunde Fornufts Navn, tør jeg maaske sige, at rette en Henstilling til den høje Regering, om det ikke vilde være naturligt, hvis Loven ikke bliver gennemført i denne Samling, at det blev taget under nøje Overvejelse fra Regeringens Side, om ikke den rette Vej vilde være en særlig Lov, som gjorde det muligt for Kommunen paa en rationel Maade at anvende Statsindkomstskatteligningen paa

sin kommunale Ligning, men saaledes, at det ikke blev bragt i direkte Forbindelse med de her foreliggende Lovforslag.

Jeg vender mig herefter til nogle Betragtninger over den Stilling, som Kjøbenhavn finansielt set vil komme til at staa i efter Lovforslaget, som den nu foreligger fra Udvalgets Haand, og som den i øvrigt har foreligget fra første Færd af fra Regeringens Haand. Jeg kan i enkelte Henseender slutte mig til, hvad der blev bemærket af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) — men ønsker at lægge Vægten paa et andet Punkt. Min ærede Forgænger i Stillingen som Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) var jo en bestemt Modstander af de her foreliggende Lovforslag, særlig ud fra det Standpunkt, at Kjøbenhavn blev prægraveret derved. Med al den Respekt, jeg har for min ærede Forgængers videnskabelige Indsigt og praktisk-politiske Erfaring, agter jeg lige saa lidt i denne som i andre Henseender at tage Arv og Gæld efter ham. Jeg anerkender, som jeg før sagde, det retfærdige i, at Købstædernes og særlig Hovedstadens Beboere i det hele taget komme til at svare mere Skat end hidtil; det er rimeligt og retfærdigt, naar man overhovedet vil have en ny Skatteordning, som skal hvile paa et rationelt Grundlag, det er slet ikke derom, jeg vil tale. Men jeg har forstaaet disse Love saaledes — og ikke faa Udtalelser fra den nuværende højtærede Konseilspræsident og daværende Indenrigsministers Side berettige mig til denne Opfattelse — at Formaalet med disse Love ogsaa har været at lette Kommunerne deres Livsførelse; det har ikke blot været Meningen at lette visse Klasser af Befolkningen i deres Skatter, men ogsaa at komme Kommunerne til Hjælp i deres vanskelige Forhold, og jeg nægter ikke, at for mit Vedkommende — som jeg ogsaa tidligere uden for denne Sal har haft Lejlighed til at give det Udtryk — er det denne Side, fra hvilken disse Love have berørt mig, mest sympatetisk. Naar man nu ser paa Forslaget, saaledes som det oprindeligt blev forelagt af den nuværende Konseilspræsident, ser det jo ogsaa for Kjøbenhavns Vedkommende ganske net ud. Ganske vist var der, som den højtærede Konseilspræsident vistnok var klar over, nogen Ukorrekthed i den Beregning, der var opstillet for Kjøbenhavns Vedkommende, men rigtig opstillet vil — paa Grundlag af det sidste Aar, som man kunde drage med i Betragt-